

Diagnostic Sensitivity of Pleural Cytology by Considering Fluid Volume

ARTICLE INFO

Article Type

Research Article

Authors

Solouki M.* PhD,
Mohammad Taheri Z.¹ PhD

ABSTRACT

Aims Considering the prevalence of pleural malignancy, its diagnosis is of great importance in terms of treatment and prognosis and management. The present study was conducted to evaluate the cytological value of pleural fluid in the diagnosis of malignancy of two aspects, namely, cytological sensitivity and impact of fluid volume studied in the diagnosis of pleural malignancy.

Methods This cross sectional descriptive study was done in Masih- Daneshvari hospital in Tehran, Iran, during a period of 24 months and 318 samples were selected and analyzed by linear sampling method. After centrifugation, smears and cell blocks were obtained and evaluated from pleural fluid samples. Decisive pathological findings in terms of the presence of malignant cells were reported to be positive. All patients were followed up for 6 months up to the final diagnosis after pleural fluid cytology diagnosis. Data collected by statistical software SPSS 18 were analyzed with Chi-square test.

Results 58 cases of cytological results were positive in terms of malignancy. Cytological sensitivity in the diagnosis of malignancy was 41.73% and its negative predictive value was 68.85%. The feature and positive value of the given test were 100%. The highest sensitivity regarding the cytological diagnosis was associated to the sample volume range over 40ml (65%) and next in the volume range of 31-40ml (63.7%).

Conclusion The pleural fluid volume is of great importance in achieving a diagnosis. In addition, considering the significance of the acceleration in the diagnosis, at least 31-40 ml of fluid should be taken to be tested in each thoracentesis time.

Keywords Pleural Effusion; Cytology; Oligodendrogloma

CITATION LINKS

- [1] Recent advances in the diagnosis and management of malignant pleural effusions.
- [2] Management of malignant pleural effusions. [3] Diagnosis and management of malignant pleural effusions. [4] Pleural effusion from malignancy. [5] The malignant pleural effusion: A review of cytopathologic diagnosis of 584 specimens from 472 consecutive patients. [6] Management of malignant pleural effusions. [7] Volume of pleural fluid required for diagnosis of pleural malignancy. [8] A prospective study of the volume of pleural fluid required for accurate diagnosis of malignant pleural effusion. [9] Prospective study to determine volume of pleural fluid required to diagnose malignancy. [10] Yield of Abram's needle pleural biopsy in exudative pleural effusion. [11] The comparative diagnostic accuracy, efficiency and specificity of cytologic techniques used in the diagnosis of malignant neoplasm in serous effusions of the pleural and pericardial cavities. [12] Cytology of serous effusions: An investigation into the usefulness of cell blocks versus smears. [13] Cytologic and bacteriologic analysis of fluid and pleural biopsy specimens with Cope's needle. [14] Cytologic detection of malignancy in pleural effusion: A review of 5,255 samples from 3,811 patients. [15] The value of multiple preparations in the diagnosis of malignant pleural effusions: A cost-benefit analysis. [16] The value of multiple fluid specimens in the cytological diagnosis of malignancy. [17] The diagnostic yield of pleural fluid cytology in malignant pleural effusions. [18] Comparison of needle biopsy with cytologic analysis for the evaluation of pleural effusion: Analysis of 414 Cases. [19] Pleural effusion in lung cancer.

*Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran.

¹Department of Pathology, Faculty of Medicine, Shahid-Beheshti University of Medical Sciences, Tehran, Iran

Correspondence

Address: Internal Ward, Imam Hossein Hospital, Shahid Madani Street, Tehran, Iran.

Phone: +989121390209

Fax: +982177558002

solouki@sbmu.ac.ir

Article History

Received: June 26, 2011

Accepted: February 5, 2012

ePublished: January 15, 2013

حساسیت تشخیصی سیتولوژی پلور با توجه به حجم مایع

مهرداد سلوکی*

گروه داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

زهراه محمدطاهری

گروه پاتولوژی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی، تهران، ایران

چکیده

اهداف: با توجه به شیوع بدخيصی پلور، تشخيص آن از لحاظ درمانی و پيش‌آگه‌ی حائز اهمیت است. هدف از انجام این مطالعه ارزیابی ارزش سیتولوژی مایع پلور در تشخيص بدخيصی از دو جنبه حساسیت سیتولوژی و تاثیر حجم مایع مورد بررسی در تشخيص بدخيصی پلور بود.

روش‌ها: این مطالعه مقطعی- توصیفی در بیمارستان مسیح دانشوری تهران طی یک دوره ۲۴ ماهه انجام شد و ۳۱۸ نمونه به روش نمونه‌گیری خطی انتخاب شده و مورد ارزیابی قرار گرفتند. از نمونه‌های مایع پلور بعد از سانتریفیوژ اسپر و بلوک سلولی تهیه و بررسی شد. نتایج پاتولوژی قطبی از نظر وجود سلول بدخيص مثبت گزارش شدند. تمامی بیماران بعد از انجام سیتولوژی مایع پلور تحت پیگیری به مدت ۶ ماه تا رسیدن به تشخيص نهایی قرار گرفتند. داده‌های جمع‌آوری شده توسط نرم‌افزار آماری SPSS 18 با آزمون مجذور کای تجزیه و تحلیل شدند.

یافته‌ها: ۵۸ مورد نتیجه سیتولوژی از نظر بدخيصی مثبت بود. حساسیت سیتولوژی در تشخيص بدخيصی ۴۱/۷۳٪ و ارزش اخباری منفی آن ۸۶/۸۵٪ بود. ویژگی و ارزش اخباری مثبت این آزمون صدرصد بود. بالاترین حساسیت تشخيص سیتولوژی مربوط به حجم نمونه بیشتر از ۴۰ ml بود (۶۵٪) و بعد از آن حجم نمونه ۳۱-۴۰ ml با حساسیت ۶۳/۷٪ قرار داشت.

نتیجه‌گیری: حجم مایع پلور در رسیدن به تشخيص اهمیت دارد و با توجه به اهمیت تسریع در تشخيص باید حداقل ۳۰-۴۰ ml مایع در هر نوبت تواراسترن برای بررسی گرفته شود.

کلیدواژه‌ها: افیوزن پلور، سیتولوژی، الیگومندروگلیوما

تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۰۴/۰۴

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۰/۱۱/۱۷

*نویسنده مسئول: solooki@sbmu.ac.ir

مقدمه

تجمع مایع در فضای پلور یافته‌ای شایع در بیماران مبتلا به انواع سرطان است. تشخيص بدخيصی در مایع پلور از دو جنبه درمانی و پيش‌آگه‌ی بیماری حائز اهمیت است [۱-۴]. با توجه به اينکه اغلب سرطان‌ها در مراحل پيشرتفته بدخيصی تشخيص داده می‌شوند، انتخاب روشی ساده و غيرتهاجمی ضروری بهنظر می‌رسد. ساده‌ترین راه اثبات تشخيص بدخيصی پلور، بررسی سیتولوژی مایع

است. بدخيصی پلور را با يکبار بررسی سیتولوژی مایع در ۶۰٪ موارد کارسينوماتوز پلور و در ۲۰ تا ۳۰٪ موارد مزوتبليوم می‌توان تشخيص داد [۵].

حساسیت تشخيصی در آدنوكارسينوم و همچنین وقتی که اسپیر و بلوک سلولی بررسی شوند، بالاتر است [۵]. بهطور کلی، ارزش تشخيصی سیتولوژی در مطالعات مختلف بسيار متفاوت است. ارزش تشخيصی سیتولوژی بستگی به فاكتورهای همچون وسعت بيماري و ماهيهت بدخيصی اوليه نيز دارد [۶].

سؤال مهمی که در اينجا مطرح می‌شود اين است که چه حجمی از مایع برای بدست آوردن نتيجه مثبت لازم است. در اين زمينه، مطالعات محدودی تاکنون انجام گرفته و هنوز پاسخ دقیقی به اين سؤال داده نشده است. عقیده عمومی بر اين است که هر چه حجم بيشتری از مایع طی تواراسترن گرفته شود، احتمال مثبت شدن نتيجه سیتولوژی بيشتر می‌شود. سلاچ و همكاران در مطالعه‌اي گذشته‌نگر گزارش می‌کنند که حجم ml¹⁰ از مایع پلور تفاوتی با حجم‌های بالاتر از لحاظ حساسیت در تشخيص بدخيصی ml¹⁰ ندارد [۷]. در مطالعه آينده‌نگر اخير نيز تفاوتی بين ml⁵⁰ و مقادير بالاتر برای تشخيص سیتولوژيك بدخيصي مشاهده نمي‌شود. البته اين مطالعه حجم كمتر از ml⁵⁰ را مورد ارزیابي قرار نمي‌دهد [۸]. در جديديترین مطالعه که بهصورت آينده‌نگر روی ۱۲۱ نمونه مایع پلور انجام شده، حساسیت تشخيص بدخيصی در سیتولوژی وابسته به حجم نمونه بدست آمده در تواراسترن است و در حجم كمتر از ml¹⁰ حساسیت پايان است. براساس اين مطالعه، وقتی اسپير مستقيمه و بلوک سلولی هر دو انجام شود، حجم بالاتر از ml¹⁵⁰ توصيه می‌شود و هنگامی که فقط اسپير استفاده شود، ml⁶⁰ مایع کافي است [۹].

هدف از انجام اين مطالعه ارزیابي ارزش سیتولوژی مایع پلور در تشخيص بدخيصی از دو جنبه حساسیت سیتولوژی و تاثیر حجم مایع مورد بررسی در تشخيص بدخيصی پلور بود.

روش‌ها

اين مطالعه مقطعی- توصیفی در بیمارستان مسیح دانشوری تهران طی یک دوره ۲۴ ماهه (مهر ۱۳۸۸ تا مهر ۱۳۸۸) انجام شد. برای برآورد حساسیتی با اندازه ۶۰٪ با خطاپی حداقل به میزان ۶٪ و با اطمینان ۹۵٪، حجم نمونه‌ای به میزان ۲۵۰ نمونه کافي برآورد شد. در اين مطالعه ۳۱۸ نمونه به روش نمونه‌گيری خطی انتخاب شده و مورد ارزیابي قرار گرفت. از تمامی بیماران پس از توضیح تمامی مراحل مطالعه و موافقت ايشان رضایت‌نامه کتبي اخذ شد. از آنجا که مداخله‌ای خارج از روش‌های تشخيص معمول روی بیماران صورت نگرفت، ملاحظات اخلاقی خاص وجود نداشت.

تمامی بیماران با شواهد بالینی و رادیولوژيك افیوزن پلور بررسی شده و تحت تواراسترن تشخيصی برای بدست آوردن نمونه مایع پلور قرار گرفتند. نمونه‌برداری‌ها از مایع پلور (تواراسترن) به‌وسیله سوزن

۱۶۳ بیشتر از ml^{۴۰} بود (۶۵٪) و بعد از آن حجم نمونه با ml^{۳۱-۴۰} حساسیت ۸۳٪ قرار داشت. میزان حساسیت در حجم نمونه‌های ml^{۳۱-۴۰} و بالاتر از ml^{۴۰} اختلاف معنی‌دار با حجم‌های کمتر داشت. بیشترین تعداد نمونه‌ها مربوط به حجم مایع ۲۱ تا ml^{۳۰} بود (جدول ۱).

جدول ۱) ارزش تشخیصی سیتوولوژی به تفکیک حجم‌های مختلف نمونه

ارزش	حساسیت*	تعداد	شاخص ←			حجم مایع	منفی ** (%)
			FN	TN	TP		
۵۳/۶	۲۵/۷	۲۶	۳۰	۹	۶۵	<۱۰	
۶۲/۷	۲۹/۵	۳۱	۵۲	۱۳	۹۶	۱۰-۲۰	
۸۰	۴۲/۸	۱۲	۴۸	۹	۶۹	۲۱-۳۰	
۷۶/۵	۶۳/۶	۸	۲۶	۱۴	۴۸	۳۱-۴۰	
۷۴/۱	۶۵/۰	۷	۲۰	۱۳	۴۰	>۴۰	
مجموع		۴۱/۷۳	۸۱	۱۷۹	۵۸	۳۱۸	

* p<0.05 برای تفاوت حساسیت در حجم‌های مختلف; ** p=0.12 برای تفاوت ارزش اخباری منفی در حجم‌های مختلف (آزمون مجذور کای)

بحث

افیوزن بدخیم پلور دلالت بر پیش‌آگاهی بد بیماری همراه با امید به زندگی حدود ۶ ماه دارد [۳]. با توجه به شیوع نسبتاً بالای افیوزن پلور که حدود ۳۲۰ مورد در هر ۱۰۰ هزار نفر در کشورهای توسعه‌یافته است [۱۰]، تشخیص علت ایجاد آن از طریق روش کم‌عارضه‌تر، کم‌هزینه‌تر، ساده‌تر، دردسترس‌تر و مورداعتمادتر حائز اهمیت است. حساسیت سیتوولوژی مایع پلور در تشخیص بدخیمی در مطالعات مختلف بین ۴۰ تا ۸۰٪ گزارش شده است [۱۱-۱۳]. در این مطالعه، حساسیت معادل ۴۱/۷۳٪ و ارزش اخباری منفی معادل ۶۸/۸۵٪ به دست آمد که با مطالعات قبلی مطابقت داشت و دلالت بر ارزش غربال‌گری قابل قبول این آزمون دارد (p<0.005).

تعدادی از مطالعات، تاثیر یک یا چندبار نمونه‌گیری برای سیتوولوژی، اهمیت حجم نمونه و روش‌های مختلف آماده‌سازی نمونه مایع پلور و نیز ارزش ترکیب سیتوولوژی و بیوپسی را در تشخیص بدخیمی پلور مورد ارزیابی قرار داده‌اند [۱۴-۱۷]. مطالعات محدودی در مورد حجم ایده‌آل مایع پلور برای رسیدن به تشخیص انجام شده و محققان قبلی، حجم‌هایی از چند تا چندصد میلی‌لیتر را پیشنهاد می‌کنند [۱۸-۱۹]. مفصل‌ترین مطالعه در این زمینه مربوط به بررسی گذشته‌نگر سالاج و همکاران [۷] است که حساسیت بررسی سیتوولوژی مایع پلور در تشخیص بدخیمی را وابسته به حجم مایع به دست آمده در تواراستتر گزارش نمی‌کند. ولی در دو مطالعه آینده‌نگر اخیر، محققان حساسیت سیتوولوژی را با حجم نمونه مورد بررسی در ارتباط گزارش می‌کنند [۹، ۱۰].

معمولی انجام شد. بیمارانی که براساس معیارهای لایت's Criteria در گروه افیوزن اگروداتیو قرار گرفتند (میزان LDH مایع بیش از دو سوم حداقل سطح آن در سرم خون و نسبت پروتئین مایع پلور به پروتئین همزمان سرم بیش از ۰/۵ یا میزان غلاظت LDH در مایع پلور نسبت به سطح آن در سرم بیش از ۰/۶ بود) به مطالعه وارد شدند؛ بیماران ترانسوسوداتیو به مطالعه وارد نشدند. از نمونه‌های مایع پلور بعد از سانتریفیوژ اسمیر و بلوك سلوی تهییه شد و مورد بررسی توسط سیتوپاتولوژیست ماهر در زمینه پاتولوژی ریه قرار گرفت. نتایج به دست آمده از اسمیر و بلوك سلوی به طور جداگانه مورد بررسی آماری قرار نگرفتند. نتیجه پاتولوژی به صورت مثبت، منفی و مطرح‌کننده بدخیمی گزارش شد. فقط نتایج پاتولوژی که به صورت قطعی از نظر وجود وجود سلوی بدخیم مثبت گزارش شدند، به عنوان نمونه مثبت تلقی شده و موارد دیگر از جمله مطرح‌کننده‌ها مثبت به حساب نیامدند. بیمارانی که نتیجه سیتوولوژی منفی داشتند، تحت بیوپسی پلور قرار گرفتند. روش‌های بیوپسی پلور براساس تصمیم پژوهشک معالج شامل بیوپسی بسته پوستی، بیوپسی تحت هدایت سی‌تی‌اسکن یا سونوگرافی و روش‌های جراحی بود. در صورت اثبات اتیولوژیک غیربدخیم با روشنی فوق، بیمار از نظر بدخیمی منفی در نظر گرفته شد. استاندارد طلایی برای تشخیص اثبات سیتوولوژیک یا بافتی بدخیمی پلور طی ۶ ماه بعد از تواراستتر اولیه است [۲]. تمامی بیماران بعد از انجام سیتوولوژی مایع پلور تحت پیگیری به مدت ۶ ماه تا رسیدن به تشخیص نهایی قرار گرفتند.

اطلاعات جمعیت‌شناختی بیماران که طی ۲۴ ماه وارد مطالعه شدند، جمع‌آوری و به همراه نتایج روش‌های تشخیصی و نتیجه نهایی بیماری و نیز حجم مایع پلور در سیتوولوژی توسط نرم‌افزار آماری SPSS 18 تجزیه و تحلیل شدند. برای سنجش میزان حساسیت و ارزش اخباری منفی در سطوح مختلف حجم از آزمون مجذور کای استفاده شد.

نتایج

۲۱۷ بیمار (۶۸/۵٪) مرد و ۱۰۰ بیمار (۳۱/۴٪) زن بودند (جنسیت یک نفر ثبت نشده بود). سن بیماران بین ۱۵ تا ۸۵ سال و میانگین آن ۵۹±۱۱ سال بود.

در مجموع از کل بیماران، ۵۸ مورد نتیجه سیتوولوژی از نظر بدخیمی مثبت بود. طی پیگیری ۶ ماهه در نهایت ۱۳۹ مورد بدخیمی پلور به اثبات رسید (۴۳/۷٪). بنابراین، حساسیت سیتوولوژی در تشخیص بدخیمی ۴۱/۷۳٪ و ارزش اخباری منفی آن ۶۸/۸۵٪ بود. طی پیگیری ششماهه هیچ موردی از مثبت کاذب سیتوولوژی مشاهده نشد. بنابراین ویژگی و ارزش اخباری مثبت این آزمون صد درصد بود. در مورد ارزش تشخیصی سیتوولوژی در حجم‌های مختلف نمونه مایع پلور، بالاترین حساسیت سیتوولوژی مربوط به حجم نمونه

منابع

- 1- Heffner JE, Klein JS. Recent advances in the diagnosis and management of malignant pleural effusions. Mayo Clin Proc. 2008;83(2):235-50.
- 2- American Thoracic Society. Management of malignant pleural effusions. Am J Respir Crit Care Med. 2000;162(5):1987-2001.
- 3- Fenton KN, Richardson JD. Diagnosis and management of malignant pleural effusions. Am J Surg. 1995;170(1):69-74.
- 4- Leff A, Hopewell PC, Costello J. Pleural effusion from malignancy. Ann Int Med. 1978;88(4):532-7.
- 5- Johnston WW. The malignant pleural effusion: A review of cytopathologic diagnosis of 584 specimens from 472 consecutive patients. Cancer. 1985;56(4):905-9.
- 6- Antony VB, Loddenkemper R, Astoul P, Boutin C, Goldstraw P, Hott J, et al. Management of malignant pleural effusions. Eur Respir J. 2001;18:402-19.
- 7- Sallach SM, Sallach JA, Vasquez E. Volume of pleural fluid required for diagnosis of pleural malignancy. Chest. 2002;122(6):1913-7.
- 8- Abouzgheib W, Bartter T, Dagher H, Pratter M, Klump W. A prospective study of the volume of pleural fluid required for accurate diagnosis of malignant pleural effusion. Chest. 2009;135(4):999-1001.
- 9- Swiderek J, Morecos S, Surapaneni R. Prospective study to determine volume of pleural fluid required to diagnose malignancy. Chest. 2010;137(1):68-73.
- 10- Nasir Khan I, Jadoon H, Zaman M. Yield of Abram's needle pleural biopsy in exudative pleural effusion. J Ayub Med Coll Abbottabad. 2009;21(1):116-8.
- 11- Grunze H. The comparative diagnostic accuracy, efficiency and specificity of cytologic techniques used in the diagnosis of malignant neoplasm in serous effusions of the pleural and pericardial cavities. Acta Cytol. 1964;8:150-64.
- 12- Dekker A, Bupp PA. Cytology of serous effusions: An investigation into the usefulness of cell blocks versus smears. Am J Clin Pathol. 1978;70(6):855-60.
- 13- Bueno CE, Clemente G, Castro BC. Cytologic and bacteriologic analysis of fluid and pleural biopsy specimens with Cope's needle. Arch Intern Med. 1990;150(6):1190-4.
- 14- Hsu C. Cytologic detection of malignancy in pleural effusion: A review of 5,255 samples from 3,811 patients. Diagn Cytopathol. 1987;3(1):8-12.
- 15- Starr RL, Sherman ME. The value of multiple preparations in the diagnosis of malignant pleural effusions: A cost-benefitanalysis. Act Cytol. 1991;35(5):533-7.
- 16- Garcia LW, Ducatman BS, Wang HH. The value of multiple fluid specimens in the cytological diagnosis of malignancy. Mod Pathol. 1994;7(6):665-8.
- 17- Ong KC, Indumathi V, Poh WT, Ong YY. The diagnostic yield of pleural fluid cytology in malignant pleural effusions. Singapore Med J. 2000;41(1):19-23.
- 18- Prakash UBS, Reiman HM. Comparison of needle biopsy with cytologic analysis for the evaluation of pleural effusion: Analysis of 414 Cases. Mayo Clin Proc. 1985;60(3):158-64.
- 19- Sahn SA. Pleural effusion in lung cancer. Clin Chest Med. 1993;14(1):189-200.

براساس نتایج مطالعه حاضر، حساسیت سیتولوژی در تشخیص بدخیمی پلور به حجم مایع بستگی داشته و با افزایش حجم مایع مورد بررسی حساسیت آزمون نیز افزایش می‌یابد. طی مطالعه حاضر بیشترین حساسیت در حجم مایع بالاتر از ml^{40} به دست آمد (۶۵٪) و لی با توجه به حساسیت به دست آمده در حجم ml^{31-40} (۶۳٪) و نبودن تفاوت معنی دار در نتایج این دو و همچنین دقت بالاتر آن، به نظر می‌رسد که حجم حداقل قابل قبول در برخورد با این بیماران است ($p < 0.005$). با درنظر گرفتن نتیجه تحقیق /بوزقیب و همکاران که به موجب آن سیتولوژی مایع پلور در حجم‌های بالاتر از ml^{50} موجب افزایش حساسیت تشخیصی نمی‌شود و با درنظر گرفتن این موضوع که در پژوهش ایشان حجم‌های کمتر از ml^{50} بررسی نشده است [۸]، می‌توان نتیجه گرفت که در حجم‌های کمتر از ml^{50} نیز بین ml^{31-40} و بالاتر از آن تفاوت معنی داری وجود ندارد و در شرایطی که ممکن است محدودیت در میزان حجم نمونه به دست آمده طی توراستر و وجود داشته باشد، حداقل حجم لازم مایع پلور که بیشترین بازده تشخیصی را دارد، ml^{31-40} است؛ شاید بتوان پژوهش حاضر را به نوعی مکمل مطالعه /بوزقیب و همکاران دانست. با توجه به اینکه در پژوهش حاضر در ۷۲٪ موارد حجم نمونه مایع پلور برای بررسی سیتولوژی کمتر از ml^{30} بود است، احتمالاً حجم نمونه یکی از عوامل بسیار مهم در تعیین حساسیت تشخیصی است و تأکیدی دوباره بر لزوم کافی بودن حجم نمونه برای رسیدن به تشخیص صحیح دارد.

محدودیت قابل ذکر در این مطالعه، یکسان نبودن تعداد نمونه ها در حجم‌های مختلف بود که دلیل آن، توصیفی بودن مطالعه است. همچنین در این مطالعه نوع سلول های بدخیم و اتیولوژی افیوژن پلورال بدخیم مورد بررسی قرار نگرفته اند.

نتیجه گیری

حجم مایع پلور در رسیدن به تشخیص اهمیت دارد و با توجه به اهمیت تسریع در تشخیص با کمترین هزینه توصیه می‌شود که برای بهبود حساسیت تشخیصی سیتولوژی به عنوان ساده‌ترین، کم‌هزینه‌ترین و کم‌هزینه‌ترین اقدام تشخیصی، حداقل ml^{30} مایع در هر نوبت توراستر برای بررسی گرفته شود.

تشکر و قدردانی: بدین وسیله از کلیه همکاران اعم از پزشکان و پرستاران شاغل در بیمارستان دکتر مسیح دانشوری برای کمک و همکاری در بهانجام رسیدن تمام مراحل تحقیق قدردانی می‌شود.